DECLARAŢIILE CANCELARULUI HITLER IN ŞEDINŢA REICHSTAGULUI

Berlin, 20 (Rador). — *Agenţia „D.N.B." transmite:*

Poporul a început să se adune dealungul străzilor din preajma palatului Reichstagului. Vineri după amiază, imediat ce s'a aflat ştirea că Reichstagul a fost convocat şi că guvernul Reichului va face declaraţii.

In faţa curţei palatului vechiului Cancelariat al Reichului, situat pe Wilhelmsstrasse, mii de spectatori au ocupat ambele trotoare dealungul parcursului până la Opera Kroll, unde mulţimea a primit cu aclamaţii nesfârşite sosirea Fuehrerului, care a venit în automobil, în fruntea unui impresionant cortegiu.

Sala Reichstagului prezenta un alt aspect decât acela din trecut, întrucât mai mult de jumătate dintre deputaţi sosiseră îmbrăcaţi în uniformele lor militare. Partea dreaptă a primului balcon era rezervată corpului comandanţilor forţelor armate ale Germaniei Mari. Aci luaseră loc peste 100 de generali din cele trei categorii de arme, comandanţii de armată, precum şi un foarte mare număr de generali comandanţi. Este prima oară că la o şedinţă a Reichstagului iau parte toţi acei cărora Fuehrerul le-a încredinţat armatele sale.

Loja diplomaţilor era complet ocupată. Cu câteva minute înaintea de ora 19, în mijlocul lojei a luat loc contele Ciano, ministrul afacerilor străine al Italiei.

La ora 19 a sosit Fuehrerul, însoţit de mareşalul general Goering, precum şi de d-nii Hess, ministru al Reichului şi von Ribbentrop, ministrul afacerilor străine.

Mareşalul Goering a deschis şedinţa. Membrii Dietei s'au ridicat în picioare şi mareşalul Goering a pronunţat câteva cuvinte în amintirea soldaţilor morţi pe câmpul de onoare, precum şi pentru comemorarea victimelor Italiei, în special a mareşalului aerului, Italo Balbo.

Fuehrerul a luat apoi cuvântul. Când Fuehrerul s'a urcat la tribună, întreaga adunare l-a primit cu aclamaţii pline de entuziasm. La această manifestaţie de simpatie s'au alăturat toţi diplomaţii, în special contele Ciano.

După terminarea discursului, deputaţii şi întreaga Adunare, au salutat pe Fuehrer prin cuvintele „Sieg Heil", intonând apoi imnurile naţionale.

Mareşalul Goering a luat apoi din nou cuvântul, exprimând Fuehrerului recunoştinţa întregului popor german, faţă de acela pe care el l-a numit „omul ce garantează victoria germană".

Fuehrerul a părăsit sala Reichstagului în aclamaţiile nesfârşite ale asistenţei şi populaţiei care a aşteptat pe străzi terminarea şedinţei Reichstagului.

DISCURSUL FUEHRERULUI

Berlin, 19 (Rador). — Agenţia D.N.B. transmite următoarea „versiune neoficială a discursului ţinut de d. Hitler în şedinţa de Vineri a Reichstagului :

„V'am convocat aici, în toiul luptei măreţe pentru libertatea viitoare a naţiunii germane. Această măsură se datoreşte pe de o parte necesităţii de a explica poporului nostru evenimentele istorice unice cărora le-am fost martori şi de a mulţumi soldaţilor noştri viteji, iar pe de altă parte, intenţiunii noastre de a încerca să adresăm un nou şi — de astă dată ultim — apel bunului simţ al lumii.

Cine compară motivele ce au deslănţuit acest război cu întinderea şi însemnătatea evenimentelor militare, îşi va da seama de faptul că acţiunile şi jertfele acestei lupte sunt cu totul disproporţionate faţă de motivele invocate, ca să nu zicem că aceste motive au fost numai simple pretexte pentru intenţii secrete.

REVIZUIREA TRATATULUI DELA VERSAILLES

Programul mişcării naţional-socialiste — în măsura în care el se referea la reglementarea viitoare a relaţiilor dintre Reich şi străinătate — avea de scop să încerce a ajunge în toate cazurile, dacă ar fi fost cu putinţă, pe cale pacifică la revizuirea tratatului dela Versailles. Revizuirea aceasta era o necesitate naturală. Imposibilitatea de a menţine hotărîrile dela Versailles nu stătea numai în discriminarea umilitoare de a reduce poporul german la privarea lui de drepturile sale după ce se asigurase desarmarea lui, ci mai ales în distrugerea materială a timpurilor actuale ce rezulta din el şi în nimicirea intenţionată a viitorului unuia din cele mai mari popoare civilizate ale lumii; în îngrămădirea cu totul nesăbuită a unor enorme teritorii sub dominaţia câtorva state; în jefuirea celui învins, căruia i se răpesc bazele sale vitale ireparabile şi bunurile vitale, fără de care nu poate trăi.

Din păcate, în conformitate cu voinţa oamenilor responsabili de diktatul dela Versailles, instituţia dela Geneva n'a fost privită ca o instituţie menită să înlesnească revizuiri rezonabile, ci chiar dela început ea a fost doar un garant al executării fără scrupule şi al menţinerii hotărîrilor dela Versailles. Toate încercările Germaniei democratice de a obţine pe calea revizuirii ca poporul german să aibă aceleaşi drepturi, au rămas fără rezultat.

Era interesul învingătorului de a susţine că măsurile luate sunt sacre pentru toţi, dar rămâne în sarcina învinsului datoria de a recuceri drepturile generale ale omului.

Pentru învins, pacea dictată avea cu atât mai puţină valoare legală, cu cât adversarul trufaş care concepuse această pace nu era un învingător loial. Acesta este motivul pentru care revendicarea franco-britanică, de a face din pacea forţată dela Versailles un fel de drept internaţional sau chiar suprem, nu era pentru fiecare german cinstit decât o deposedare ne mai pomenită, iar faptul că tocmai oamenii de stat francezi şi englezi voiau cu orice preţ să fie paznicii dreptului şi chiar ai culturii umane, nu însemna pentru orice german decât o pretenţie ridiculă. O pretenţie care, prin adânca inferioritate a ceeace a fost ea în stare să producă este destul de vădită în acest domeniu.

Mişcarea naţional-socialistă a anunţat în programul său, alături de eliberarea interioară de lanţurile iudeo-capitaliştilor şi ale unei subţiri pături de pluto-democraţi ce exploatau poporul, hotărîrea de a elibera Reichul, în afară, de lanţurile păcii forţate dela Versailles. Revendicările germane privitoare la aceste revizuiri erau necesare, vitale şi naturale pentru existenţa şi onoarea oricărui mare popor. Ele vor fi calificate de istorie ca foarte moderate. Toate aceste revendicări trebuiau totuşi să fie realizate în practică împotriva voinţii conducătorilor franco-englezi.

CONFERINŢA DE LA MUENCHEN

Noi toţi am avut dreptul de a considera ca un succes strălucit pentru conducătorii celui de al III-lea Reich faptul că realizarea acestor revizuiri a putut fi efectuată, timp de ani de zile, fără război. Această atitudine n'am adoptat-o pentrucă n'am fost în stare să ducem un război, după cum au pretins demagogii francezi şi englezi. Când lumea avea în cele din urmă impresia că bunul simţ învinge şi că s'ar putea ajunge, printr'o cooperare internaţională, la rezolvarea pe cale pacifică şi a problemelor care mai rămâneau încă pendinte, s'a putut vedea că hotărîrile luate la conferinţa dela Muenchen la 29 Septembrie 1938, nu numai că nu au fost primite cu satisfacţie de opinia publică dela Londra şi Paris, dar au fost condamnate ca semne ale unei mari slăbiciuni. Evreii şi capitaliştii plini de sânge, cari instigau la război, şi-au dat seama de faptul că, printr'un eventual succes al unei revizuiri pacifice, ei ar pierde toate pretextele materiale pentru realizarea planurilor lor perfide. Odată mai mult, a fost văzută această conspiraţie de creaturi politice şi de financiari ce se vând şi pentru cari războiul nu este decât un mijloc primit cu satisfacţie pentru prosperitatea afacerilor lor.

Din ce în ce mai mult, otrava internaţională evreiască a început să distrugă bunul simţ al lumii. Evreii şi francmasonii, fabricanţii de armament şi profitorii de război, negustorii internaţionali şi speculanţii au găsit îndivizi politici, desperaţi ai soartei, de felul lui Erostrate, care pretindeau că războiul este de dorit.

Prin aceste elemente statul polon a fost încurajat să adopte o atitudine care nu corespundea câtuşi de puţin revendicărilor germane şi chiar cu mult mai puţin consecinţelor provocate prin aceste împrejurări. Căci tocmai faţă de Polonia, Reich-ul german, dela venirea la putere a naţional-socialiştilor a făcut dovada unei adevărate generozităţi.

Dacă d. Churchill şi ceilalţi făuritori ai războiului nu ar fi asumat decât o mică parte din acest sentiment de responsabilitate pe care eu l-am încercat faţă de Europa, el nu ar fi putut să întreprindă înfamul lor joc, căci numai lor şi tuturor celorlalţi interesaţi în războaiele europene şi neeuropene trebue atribuit faptul că Polonia a refuzat propunerii cari nu atacau în nici un punct nici onoarea mea, nici onoarea ei, nici integritatea teritoriului ei şi că ea a recurs la teroare şi la arme.

RĂZBOIUL PUTEA FI EVITAT

După ce a subliniat rezerva şi răbdarea supraomenească de care Germania a dat dovadă în timpul acestor luni în cinda atacurilor continui contra germanilor din grupul etnic, Fuhrer-ul a continuat :

Această luptă ar fi putut fi încă evitată la 2 Septembrie. D. Mussolini a făcut o expunere în vederea încetării imediate a ostilităţilor şi a negocierii păcii. Deşi Germania a văzut înaintarea victorioasă a armatelor sale, eu am acceptat această propunere. Numai beliciştii anglo-francezi voiau războiul şi nu pacea.

Fuhrer-ul s'a referit apoi la documentele găsite în gara Charite Batum şi Baku, exploatând într'un mod rafinat şi fără scrupule neutralitatea Turciei dispusă a-i servi şi cum au atras Olanda şi Belgia din ce în ce mai mult în cursa lor şi le-au înlănţuit apoi în acorduri dintre statele majore.

Documentele mai arată, pedealtă parte, diletantismul oricărei metode prin care făuritorii de războaie au încercat să potolească incendiul pe care-l provocaseră. Militarismul lor democrativ este în parte responsabil de ceeace s'a întâmplat. Irresponsabilitatea lor barbară a silit popoarele lor la o evacuare în massă, ale cărei repercusiuni militare au fost numai defavorabile, în timp ce consecinţele omeneşti au fost dintre cele mai mişcătoare.

AL DOILEA APEL AL D-LUI HITLER

La 6 Octombrie 1939 am vorbit aci pentru a doua oară către poporul german, dela începutul războiului. Am adresat cu acest prilej un apel la bunul simţ al oamenilor responsabili din ţările inamice şi al popoarelor lor. I-am pus în gardă împotriva unei continuări a războiului, ale cărui consecinţe ar trebui în mod logic să fie dezastroase.

Am avertizat în deosebi pe francezi de a nu începe o luptă care, după natura ei, ar pleca dela frontieră spre interiorul ţării şi care, independent de rezultatul ei, ar avea consecinţe grozave.

Am adresat acest apel şi restului lumii. Mi-a fost teamă că voi predica în pustiu. Am avut dreptate. Lucrurile s'au petrecut chiar aşa. Elementele responsabile din Anglia şi Franţa, au considerat apelul meu drept un atac primejdios contra beneficiilor lor de război, de aceia ele s'au grăbit să răspundă că orice acord este imposibil şi că ar fi considerat chiar ca o crimă, că războiul trebuia continuat în numele culturei, progresul civilizaţiei şi chiar în numele sfintei religii şi că în acest scop trebuiau mobilizaţi negrii şi boschimanii. Atunci, victoria ar veni dela sine.

In puţine zile aceşti provocatori au reuşit să mă descrie lumii ca un laş. Am fost insultat personal deoarece am propus pacea. D. Chamberlain a avut, în mod formal, cuvinte extrem de tari la adresa mea şi a refuzat, conformându-se directivelor aţâţătorilor înghesuiţi în spatele său, ca de exemplu d. Churchill, Duff Cooper, Eden, Hore Belisha, etc., chiar să vorbească de pace şi, cu atât mai mult, să acţioneze în consecinţă.

In acest mod, această bandă de mari capitalişti a cerut, cu strigăte asurzitoare, continuarea războiului. Această continuare a început.

In timp ce această clică de război anglo-franceză, privea în jurul ei pentru a găsi noi posibilităţi de extinderea războiului, respectiv pentru a infulica noi victime, eu m'am străduit să completez refacerea organică a forţei armatei germane, să creez noi formaţiuni, să pun în mişcare producţia de materiale de război şi să ordon ultimul antrenament al întregei forţe armate, în vederea noilor ei sarcini.

CANCELARUL HITLER

Vremea rea din ultimele luni ale toamnei şi iernii ne-a obligat să amânăm operaţiile militare. In cursul lunei Martie am aflat de intenţia anglo-francezilor de a interveni în conflictul ruso-finlandez cu scopul de a aduce prejudicii Rusiei în calitatea ei de colaboratoare a Germaniei. Consiliul suprem de război al aliaţilor a luat hotărîri tot mai însemnate tinzând să dea foc Balcanilor şi Asiei Mici, fie spre a împiedeca importul în Germania al petrolului rus şi român, fie pentru a pune mâna pe minereul suedez. Se plănuia o debarcare în Norvegia pentru a ocupa calea ferată a minereului dela Narvik până la portul suedez Lulea. Numai încheerea păcii între Rusia şi Finlanda a determinat renunţarea la proectul unei acţiuni în ţările nordice.

ACŢIUNEA GERMANIEI IN NORVEGIA

A urmat însă hotărîrea de a ocupa în mod fulgerător puncte însemnate în Norvegia. Trupele urmau să pătrundă în Norvegia, la nevoe cu forţa. Vorbăria nestăpânită a primului lord al amiralităţii britanice ne-a încunoştiinţat că această primejdie este iminentă. Am aflat printr'o aluzie făcută de d. Reynaud unui diplomat străin că ziua de 8 Aprilie fusese aleasă ca termen definitiv pentru acţiune.

Cazul „Altmark" arătase că guvernul norvegian nu era gata să-şi apere neutralitatea. Atitudinea Norvegiei faţă de vasele engleze, care au aşezat mine în apele teritoriale norvegiene, a înlăturat ultimele îndoieli.

Acţiunea germană, care fusese pregătită până în cele mai mici detalii, a fost deslănţuită prin acest eveniment.

La 9 Aprilie avantgărzile germane debarcau pe o zonă ce se întindea dela Oslo până la Narvik. Această lovitură a fost cea mai îndrăzneaţă întreprindere din istoria de război a Germaniei. Faptele de arme ale celor trei ramuri ale forţelor armate germane săvârşite în lupta din Norvegia sunt o mărturie de disciplină şi de spirit militar fără pereche. Marina a executat operaţii împotriva unui inamic care era de zece ori superior ca număr. Numai după război se vor putea arăta greutăţile pe care le-am întâmpinat în această campanie de pe urma accidentelor şi incidentelor nepreveăzute. Aviaţia s'a întrecut pe ea însăşi, atacând vapoare şi trupe şi asigurând transportul în regiunea nopţii polare. Fiordurile Norvegiei s'au prefăcut într'un cimitir pentru un mare număr de vapoare britanice de război. Astfel flota britanică a fost nevoită să se retragă din zonele despre care un ziar englez pretinsese că va fi o plăcere pentru Anglia să primească acolo lupta cu Germania.

Trupele debarcate cu avioanele au făcut adesea cu putinţă debarcarea restului armatei.

Divizie după divizie, am început războiul într'o regiune care, prin structura ei geografică, constituia mijloace de apărare extraordinare şi care, atunci când a fost vorba de trupele norvegiene, a şi fost apărată cu vitejie. Despre trupele engleze se poate spune că s'au distins prin lipsa lor de scrupule, singurul lucru care fusese dat acestui aşa numit corp expediţionar neinstruit, mizerabil echipat şi foarte prost comandat.

Narvikul va rămâne în istorie ca o dovadă strălucită a moralului armatei Germaniei naţional-socialiste.

D-nii Churchill, Chamberlain şi Daladier erau foarte rău informaţi despre spiritul de unire care domnea în Germania Mare, şi despre moralul noilor ginţi alăturate de curând Reichului.

Fuehrerul a arătat apoi care au fost comandanţii care au asigurat victoria operaţiilor navale, aeriene şi terestre din Norvegia.

Ofensiva de pe frontul de Vest

Incă înainte de încheerea campaniei din Norvegia, ştirile din apus au devenit tot mai ameninţătoare. Inainte de izbucnirea războiului se şi prevăzuse străpungerea liniei Maginot. Pe când Germania nu masase faţă de Olanda şi Belgia decât trupe defensive, puţin numeroase, mai toate unităţile franceze blindate şi motorizate fuseseră concentrate în mod vizibil spre Belgia.

In cazul unei neutralităţi leale, Belgia şi Olanda ar fi trebuit să îndrepte atenţia lor îndeosebi spre vest. In realitate ele au retras tot mai mult trupele lor din acea regiune, concentrându-le spre frontiera Germaniei. Indiciile au devenit atât de evidente că trupele franco-engleze vor încerca să străbată Olanda şi Belgia spre a ataca regiunea industrială germană, încât a fost necesară schimbarea întregului plan de marş al armatei germane.

Din observaţiile făcute rezulta că Germania trebuia să se aştepte la un atac anglo-francez la începutul lunei Mai. In zilele de 6 şi 7 Mai se putea aştepta dintr'o clipă în alta pătrunderea trupelor aliate în Olanda şi Belgia. La 8 Mai, s'a dat ordinul armatei germane să atace în ziua de 10 Mai, ora 5,35 dimineaţa.

Ideea de bază a acestei operaţii consta în a neglija orice succes local şi în a angaja forţele armate îndeosebi cele de uscat şi cele aeriene, încât, executând integral planurile prevăzute de operaţii, să se ajungă la distrugerea totală a forţelor armate franco-engleze.

Contrar planului Schlieffen, din 1914, eu am făcut să cadă toată greutatea operaţiilor militare pe aripa stângă a frontului de străpuns, lăsând inamicului să creadă că trupele germane făceau contrariul.

S'a reuşit să se înşele inamicul. Dar conducerea tuturor operaţiilor, mi-a fost înlesnită de măsurile luate chiar de inamic. Căci concentrarea totalităţei forţelor motorizate franco-engleze în faţa Belgiei, dovedea că înaltul comandament al armatelor aliate hotărîse să pătrundă cât mai repede posibil în această ţară.

Bazându-se pe puterea şi rezistenţa tuturor diviziilor de infanterie angajate în luptă, presiunea în flancul drept al grupurilor de armate motorizate anglo-franceze trebuia să ducă la o distrugere şi o dislocare completă şi chiar, probabil, la încercuire.

Am prevăzut ca o a doua operaţie luarea în stăpânire a Senei până la Havre, ca şi punerea în securitate a unei poziţii de plecare pe Somme şi pe Aisne pentru cel de al treilea atac, care trebuia să fie dat cu cele mai mari forţe, trecând peste înaltul platou dela Langres până la frontiera Elveţiei.

Sosirea la coastă, până la Sud de Bordeaux era prevăzută ca sfârşit a operaţiunilor.

In acest cadru şi după acest program s'au desfăşurat acţiunile militare.

OMAGIUL ADUS SOLDAŢILOR ŞI COMANDANŢILOR GERMANI

In primul rând, datorim soldaţilor germani victoria acestei serii de bătălii, cele mai grandioase din istoria universală. Soldatul german s'a arătat la înălţimea sarcinei ce o avea, indiferent care ar fi fost ea. Dar toate ramurile naţiunii germane au aceeaş parte în această glorie. Soldaţii noilor provincii ale Reich-ului, încorporaţi numai din 1938, s'au bătut deasemeni nemaipomenit şi şi-au vărsat sângele.

Omagiind forţele armate, care au făcut posibilă această victorie glorioasă, trebue să aduc omagiu comandanţilor care au corespuns celor mai pretenţioase cerinţe.

Armata de sub comanda colonelului-general von Brauchitsch şi având ca şef de stat major pe generalul Halder a adus la îndeplinire misiunile care îi fuseseră încredinţate, într'un mod glorios.

Dacă comandamentul fostei armate germane fusese considerat drept cel mai bun din lume, cel de astăzi merită cel puţin aceeaşi admiraţie. Dat fiind că succesul decide în ultimă instanţă, trebue să se spună că comandamentul nouii armate germane este încă şi mai bun.

Armata occidentală fusese împărţită în grupuri. Aceste grupuri erau comandate de colonelii-generali cavaler von Leeb, von Rundstedt şi von Bock. Grupul de armate de sub comanda generalului von Leeb trebuia mai întâi să lase în poziţie defensivă flancul stâng al frontului estic german, dela frontiera Elveţiei până la Mosela. Se prevăzuse că acest front, cu cele 2 armate comandate de generalul von Witzleben şi de generalul Doll mann, nu va interveni în lupta de nimicire decât în cursul operaţiilor ulterioare.

La 10 Mai la ora 5,35, cele două grupuri de armate Rundstedt şi Bock erau gata de atac. Grupul de armată von Leeb avea la început misiunea de a rezista la aripa stângă în mod energic, ţinând în defensivă frontul dela frontiera Elveţiei până la Mosela.

Acest front trebuia să se pună în mişcare şi să intervină în mod activ în lupta de nimicire, numai în cursul operaţiilor ulterioare.

La 10 Mai ora 5,35, cele 2 grupuri Rundstadt şi Bock şi-au început atacul. Ele aveau drept misiune să străpungă toate poziţiile inamice dealungul frontierelor dela Mosela la Marea Nordului, să ocupe Olanda să atingă linia Anvers-Dyle, să cucerească Liege-ul şi mai ales, cu forţe de atac masate în aripa stângă să atingă Meusa, să forţeze trecerea între Namur şi Carignan la Sedan, şi însfârşit, să împingă până la mare.

Grupul de armate Rundstedt, operând la Sud, avea, în plus, misiunea importantă de a asigura în mod metodic, în cursul înaintării, protecţia prevăzută a flancului stâng, — aceasta pentru a se împiedeca repetarea „minunei dela Marna".

Această operaţiune de mare amploare, deja decisivă pentru cursul ulterior al războiului, a scos în evidenţă excelenţa geniului strategic german.

In afară de cei 2 şefi de grupuri de armate şi de şefii lor de stat major, locotenentul-general von Sodenstern şi locotenentul-general von Salmuth, următorii comandanţi de armată au făcut dovadă de cel mai înalt merit: colonelul-general von Kluge, şeful armatei a 4-a, colonelul-general List, şeful armatei a 12-a, colonelul general von Reichenau, comandantul armatei a 6-a, generalul von Kuechler, şeful armatei 18-a, generalul Busch, şeful armatei 16-a şi generalii von Kleist, Guderian, Hoth şi Hoeppner, comandanţi de unităţi blindate şi motorizate.

Efectuarea operaţiilor în direcţia generală Aisne-Seine nu avea ca prim obiectiv cucerirea Parisului ci constituirea sau consolidarea unei poziţii de bază pentru efectuarea unei străpungeri spre frontiera elveţiană.

Această vastă manevră de atac s'a desfăşurat dasemeni după planurile noastre, graţie excelentului comandament exercitat de comandanţii de toate gradele.

Schimbarea intervenită între timp în înaltul comandament al armatei franceze trebuia să insufleţească rezistenţa acesteia şi să imprime luptei rău începute un fericit reviriment, pe care aliaţii îl aşteptau.

In fapt, numai după ce au străbătut în mai multe puncte o foarte înverşunată rezistenţă, au reuşit fără dificultăţi, noile manevre de atac ale armatelor germane.

Parisul a căzut. Frângerea rezistenţei inamice de pe Aisne a deschis calea străpungerei înspre frontiera elveţiană.

Printr'o vastă mişcare învăluitoare, armatele noastre s'au revărsat în spatele liniei Maginot, care a fost străpunsă.

Aceste operaţii şi-au găsit încoronarea în mersul înainte, de acum încolo general, al tuturor armatelor germane şi înaintarea aripei stângi, urmând Ronul, în direcţia Marsilia şi aripei drepte dincolo de Loire, în direcţia Bordeaux şi frontiera spaniolă.

Când mareşalul Pétain a oferit capitularea Franţei, el nu a pus numai jos ceea ce îi mai rămânea din arme, ci el a pus capăt unei situaţii pe care orice soldat trebuia să o privească ca în întregime de nepăstrat.

Numai sângerosul dilletantism al unui domn Churchill este în stare, fie să nu seziseze acest adevăr, fie să-l ascundă în mod voit prin minciuni.

In a doua şi în a treia şi ultima fază a acestui război s'au distins ca şefi de armate, în acelaşi timp cu generalii deja numiţi şi generalii von Witzleben, von Wiichs, Dollmann şi Straus.

Infanteria germană c ea mai bună din lume

In acest război infanteria germană şi-a menţinut vechea sa reputaţie de a fi cea mai bună infanterie din lume. Toate celelalte arme din armata noastră au rivalizat cu ea. Toate aceste succese nu ar fi putut fi niciodată obţinutae fără bravura armatei, toată această vitejie ar fi fost degeaba fără elanul eroic al aviaţiei. Armata de uscat şi arma aeriană sunt ambele demne de cea mai înaltă glorie.

Fuehrer-ul a explicat angajamentele aviaţiei sub comanda personală a mareşalului Goering şi a citat numele comandanţilor cari s'au distins, ca şi al celor din serviciile de apărare antiaeriană.

Fuehrer-ul a subliniat apoi că în spatele frontului erau organizate unităţi de rezervă ale armatei de uscat, ale aviaţiei ale formaţiilor SS. S'au relevat îndeosebi generalul Fromm şi generalul de aviaţie Udet.

Intimii mei colaboratori, colonelul-general Keitel, şef al înaltului comandament al armatei şi generalul de brigadă Jodle, şeful său de stat major, au avut, a spus Fuehrer-ul, timp de luni de zile mult de muncit şi au avut şi mari griji. Impreună cu ofiţerii lor, ei au contribuit în cea mai mare parte la realizarea proectelor şi ideilor mele.

Numai când războiul se va fi terminat se va putea preţui în toată valoarea sa, ceeace marina noastră de război şi comandanţii ei au înfăptuit.

ATITUDINEA FRONTU LUI GERMAN INTERN

Toate aceste nu ar fi fost posibile, a insistat d. Adolf Hitler, fără atitudinea frontului intern şi în special fără creearea, activitatea şi munca partidului naţional-socialist.

Fără activitatea lui, nu ar fi existat toate condiţiile de redresare a Reich-ului german şi, prin urmare; de creeare a unei armate germane. El a dat îndeosebi luptei baza sa ideologică.

Darului nesăbuit al adversarilor noştri democraţi, de a apăra interesele plutocraţilor lor, el opune apărarea unei comunităţi a poporului.

Fuehrer-ul a numit apoi pe cei cărora le revine îndoitul merit de a vedea realizată posibilitatea de a se sărbători din nou victorii într'o nouă Germanie. Este vorba de d. Hess ministrul Reich-ului, de d. Lutze şeful de stat major al secţiilor de asalt şi de d. Himmler care a organizat întregul nostru sistem de siguranţă naţională şi formaţiunile militare de protecţie. Apoi de d. Hierl, întemeetorul şi şeful serviciului naţional al muncei. D. Todt este organizatorul fabricărei armelor şi munitiilor şi constructorul puternicei noastre reţele de şosele strategice şi al frontului de fortificaţii dela Vest. Dr. Goebbels este şeful unei propagande al cărei nivel se evidenţiază tuturor când este comparat cu cel din marele război.

După ce a citat pe d. Hilgenfeld, conducător a numeroase organizaţiuni din cadrul frontului intern, şi pe generalul von Schroeder, şeful Uniunei germane pentru apărarea pasivă, Fuehrer-ul a continuat :

Nu pot termina acest palmares fără a mulţumi însfârşit omului care, de ani de zile, a realizat directivele mele în politica externă cu preţul unei munci neobosite şi istovitoare. Numele membrului partidului, von Ribbentrop, va rămâne legat pe vecie de istoria redresării politice a naţiunei germane.

Fuehrer-ul a anunţat apoi distincţiunile remise generalilor meritoşi.

Trebue, a continuat Fuehrer-ul, între alţii să pun în frunte pe un om faţă de care îmi este greu să găsesc un cuvânt de mulţumire suficient pentru meritele care unesc numele său de mişcare, de stat şi mai ales de armata aeriană germană.

Din epoca întemeerei secţiilor de asalt, camaradul nostru de partid, Goering, este solidar cu dezvoltarea şi ascensiunea mişcărei. Dela organizarea armatei germane, el a fost întemeetorul armei aeriene a Germaniei. Generalul feldmareşal Goering a adus cea mai înaltă contribuţie reconstituirii forţei armate germane. In calitate de şef al aviaţiei militare germane, în cursul actualului război, el a contribuit la creiarea primelor condiţii ale victoriei. Meritele sale sunt unice.

(Urmarea cuvântărei Fuehrer-ului va continua în serviciul de Sâmbătă 20 Iulie al Agenţiei Rador).

Ultimele ştiri din străinătate

Contele Ciano a sosit la Berlin

Berlin, 19 (Rador). — *Agenţia DNB transmite :*

Contele Ciano, ministrul afacerilor străine al Italiei, a sosit Vineri după amiază la Berlin într'o scurtă vizită, fiind invitat de guvernul Reichului.

Contele Ciano a fost salutat la gară de d. von Ribbentrop, ministrul afacerilor străine al Reichului şi de personalităţile conducătoare ale statului, partidului şi armatei.

Ministrul de externe al Italiei şi ministrul de externe al Reichului au trecut în revistă compania de onoare din piaţa gării.

După aceea, d. von Ribbentrop a condus pe contele Ciano la hotelul Belvedere, unde oaspetele a fost primit de ministrul de stat dr. Meissner, şeful cancelariei prezidenţiale a Fuehrerului.

*

Berlin, 19 (Rador). — *Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:*

După şedinţa Reichstag-ului, contele Ciano ministrul afacerilor străine al Italiei, a luat parte la o recepţie oferită în onoarea sa la hotelul Adlon de d. von Ribbentrop ministrul afacerilor străine al Reich-ului.

La această recepţie au luat parte membrii guvernului, numeroase înalte personalităţi din partidul naţional socialist, precum şi reprezentanţi ai forţelor armate.

O anchetă in legătură cu ajutorarea Angliei de către Statele Unite

New York, 19 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. comunică :

O anchetă a Institutului Gallup pentru cercetarea opiniei publice a constatat că mare majoritate a populaţiei Statelor Unite aprobă, ca şi în trecut, asistenţa materială a Angliei, dar este hotărît potrivnică intrării Statelor Unite în război.

Dintre persoanele care au fost întrebate, 53 la sută s'au declarat în favoarea sporirii ajutorului material dat Angliei, 41 la sută găsesc că ajutorul actual este suficient iar 6 la sută pretind o scădere a ajutorului material. Participarea Statelor Unite la război este sprijinită de 15 la sută a populaţiei. In cercurile republicane opiniile izolaţioniste precumpănesc.

Planul d-lui dr. Schacht pentru reorganizarea economică a Europei

Belgrad, 19 (Telegraph Orient). — Ziarul „Vreme" anunţă din Berlin că după informaţiunile culese din cercuri bine informate, d. dr. Schacht şi-a terminat lucrările la planul său privitor la reorganizarea economică a Europei. Acesta ar cuprinde 3 capitole: 1) Repartizarea economică a Europei noui, 2) Reglementarea finanţelor Europei, 3) Rezolvarea problemei coloniale. Realizarea planului va începe curând, chiar înaintea terminării războiului cu Anglia.

Importanţa ocupării insulei Quessant de trupele germane

Roma, 19 (Rador).— „Popolo di Roma", într'un articol apărut Vineri dimineaţă, subliniază că ocuparea insulei Quessant, în largul capului Finister, de către trupele germane, prezintă o foarte mare importanţă, din cauza poziţiei sale, care permite controlarea eşirei meridionale a Canalului Mânecei.

Această operaţiune, executată de detaşamente de trupe, transportate pe bordul vaselor de război germane, termină ziarul, dovedeşte în mod clar că azi Canalul Mânecei este mai mult deschis pentru navigaţia germană, decât pentru navigaţia britanică.

Generalu l Franco a cerut realipirea Gibraltarului la Spania

Milano, 19 (Rador). — Discursul generalului Franco, în care acesta cere, între altele, Gibraltarul pentru Spania, a produs o profundă impresie în cercurile locale.

Atitudinea hotărâtă a generalului Franco, faţă de democraţi, adoptarea unei poziţii clare şi precisă, faţă de noua ordine din Europa, chiar dacă aceasta ar trebui să necesite noui sacrificii, iată un ansamblu de concepţii ce a fost confirmat prin cuvintele generalului Franco, scrie „Corriere Della Sera".

Ziarul „Popolo D'Italia" scrie că discursul generalului Franco a provocat, în rândurile poporului spaniol, o vie impresie de satisfacţie. Este pentru prima oară că aspiraţiile naţionale şi restituirea Gibraltarului au fost exprimate de şeful guvernului spaniol.

„Stampa" declară: Generalul Franco a anunţat falangiştilor că Gibraltarul va fi realipit la Spania.

„DUPA TANGER, SPANIA IŞI VA CONTINUA CALEA SPRE SUD"

Madrid, 19 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Ziarul „Pueblo" scrie că ziua de 18 Iulie 1936 nu reprezintă totul. Această dată nu marchează decât începutul unei evoluţii, care a dus, prin Tanger, la 18 Iulie 1940. Calea Spaniei va continua spre sud şi noui ţeluri glorioase vor fi fixate de Caudillo.

Celelalte ziare spaniole publică articole în acelaş sens.

„Berliner Boersen Zeitung" despre situaţia din România

„S'a pus capăt alarmismului"

Berlin, 18 (Rador). — *Sub titlul „S'a pus capăt alarmismului", „Berliner Boersen-Zeitung" publică o corespondenţă din Bucureşti în care arată că presa română, contrar ştirilor tendenţioase lansate de unele agenţii străine despre presupusele stări din România, a stabilit cu preciziune că, datorită, măsurilor luate de ministerul de interne, s'a pus capăt manoperelor tuturor elementelor dubioase.*

Cum este apărată frontiera Egiptului spre Libia

Roma, 19 (Rador). — *„Popolo di Roma", într'un articol în care se ocupă de apărarea frontierei Egiptului spre Libia, scrie că ea este asigurată de câteva linii prevăzute cu fortificaţii şi de elemente mobile dispuse dealungul frontierei şi în adâncime.*

Marsa Matruh este unul din punctele cele mai importante ale sistemului militar organizat de Marea Britanie şi el este esenţial pentru funcţionarea serviciului aprovizionării trupelor britanice, înşirate dealungul frontierei egiptene şi a Libiei.

In această privinţă, ziarul subliniază că repetatele incursiuni aeriene în contra regiunei Marsa Matruh diminuează mult capacitatea de luptă a trupelor militare, afectând unul dintre elementele de seamă ale apărării britanice.

Relaţiile dintre Spania şi Portugalia sunt mai strânse ca oricând

Lisabona, 19 (Rador). — *D. Nicolas Franco, ambasadorul Spaniei la Lisabona, a rostit, cu prilejul aniversărei revoluţiei spaniole, un discurs la radio, în care a adus omagii serviciilor pe care Portugalia le-a făcut Spaniei şi care au contribuit la succesul revoluţiei naţionale.*

Ambasadorul Spaniei s'a ridicat împotriva svonurilor şi ştirilor false, prin care se încearcă să se provoace o turburare a bunelor relaţii dintre cele două state iberice.

„Legăturile între Partugalia şi Spania — a spus d. Franco în încheiere — au fost strânse mai mult decât oricând şi ambele state acţionează într'o armonie completă".